

การศึกษาระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย
**A Study of the Phonological Characteristics of Cantonese
in Thailand**

ปภาดา ทวีอักษรพันธ์

PAPHADA TAWEEAKSORNPUN

วิทยาลัยจีนศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

College of Chinese Studies, Huachiew Chalmprakiet University

E-mail: paphada.nok@gmail.com

Received: 7 February 2022 / Revised: 30 April 2022 / Accepted: 18 May 2022

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษาการศึกษาระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียง “ซำมยัป” (三邑话) ในประเทศไทย วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ 1. ศึกษาพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ของภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงซำมยัป ในประเทศไทย 2. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงไปของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย โดยนำมาเปรียบเทียบกับ ภาษากวางเจา ซึ่งเป็นภาษาจีนกวางตุ้งมาตรฐานในประเทศจีน 3. ศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทยกับภาษาไทย เพื่อประโยชน์ทางการเรียนการสอนภาษาจีนกวางตุ้งตามระบบเสียงได้อย่าง ถูกต้อง วิธีการศึกษาคือ ใช้ข้อมูลจาก เอกสารแบบสำรวจภาษาจีนถิ่น 1000 คำ และเอกสารแบบสำรวจเสียง พยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ โดยนำเอกสารแบบสำรวจไปเก็บข้อมูลภาคสนาม จากผู้บอกภาษา จำนวน 7 คน จากภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคละ 2 คน และจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 คน

ผลการศึกษาพบว่า ระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียง “ซำมยัป” ในประเทศไทยประกอบด้วย หน่วย เสียงพยัญชนะ 18 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระ 80 หน่วยเสียง และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 9 หน่วยเสียง นอกจากนี้ ยังพบการเปลี่ยนแปลงไปของหน่วยเสียงสระ 3 หน่วยเสียง ได้แก่ “œn” “iœn” “œt” เปลี่ยนไปเป็น “on” “ion” และ “ot” ตามลำดับ ส่วนหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 4 (阳上) (13) มี แนวโน้มเปลี่ยนเป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 5 (阴去) (33) สำหรับการเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งกับ ภาษาไทยนั้น พบว่ามีหน่วยเสียงสระ 12 หน่วยเสียง ที่ไม่มีในระบบเสียงของภาษาไทย และหน่วยเสียง วรรณยุกต์ภาษาจีนกวางตุ้งมี 9 หน่วยเสียง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยมี 5 หน่วยเสียง ประโยชน์ที่ได้จาก การศึกษาค้นคว้านี้ ทำให้เห็นเอกลักษณ์เฉพาะของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย และทำให้ผู้สอนเข้าใจถึงความ เหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาทั้งสอง เพื่อผู้สอนสามารถออกแบบสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะกับ ผู้เรียน ที่ต้องการเรียนรู้ภาษาจีนกวางตุ้งได้อย่างถูกต้อง

คำสำคัญ : ระบบเสียง ภาษาจีนกวางตุ้ง สำเนียง “ซำมยัป” ภาษาไทย

ABSTRACT

This research is study of the phonological characteristics of the Cantonese dialects, “Sam Yap” accent in Thailand. The objectives of this study are : 1. A study of the consonants, vowels and tones of the Cantonese in Thailand; 2. To study the changes of the Cantonese language in Thailand, by comparison with the Guangzhou Dialect which is considered the standard Cantonese in China; 3. And a comparative study of the phonological characteristics of Cantonese in Thailand and Thai language for the benefit of teaching. This study used data from the 1000 – word Chinese survey document and the consonant, vowel, tone survey document. By bringing the survey document to collect field data from 7 informants from the North, the South, the Central region, and 2 from each region, and 1 from the Northeast in Thailand.

The result found that the phonological characteristics of the Cantonese dialects, “Sam Yap” accent in Thailand consists of 18 consonant phonemes, 80 vowel phonemes and 9 tone phonemes. In addition, 3 vowel phonemes were also found to change their vowel form from “œn”, “iœn” and “œt” to “on”, “ion” and “ot”, respectively. As for the 4th (13) tone, tendency to change to the 5th (33) tone. For a comparative study of the phonological characteristics of Cantonese in Thailand and Thai language, it was found that there were 12 vowel phonemes that did not exist in the Thai phonetic system. And Cantonese has 9 tone phoneme, Thai has 5 tone phoneme. Benefits from this study makes it possible to see the uniqueness of the Cantonese language in Thailand, and make teachers understand the similarities and differences between the two languages, so that teachers can design teaching materials to suit their learners who want to learn Cantonese correctly.

Keyword: Phonology, Cantonese dialect, “Sam Yup” accent, Thai language

บทนำ

ภาษาจีนกวางตุ้ง (Cantonese) เป็นหนึ่งในเจ็ดภาษาถิ่น¹ ที่สำคัญของประเทศจีน พูดกันเป็นส่วนใหญ่ในบริเวณภาคกลางและภาคตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลกวางตุ้ง บริเวณภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลกวางสี (袁家骅. 2001: 177) ฮ่องกง มาเก๊า (詹伯慧, 甘于恩. 2012: 10) นอกจากนี้ยังใช้พูดกันในหมู่ชุมชนชาวจีนโพ้นทะเลในประเทศแถบทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ ประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป ทวีปเอเชีย เช่น สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และไทย เป็นต้น (詹伯慧. 2004: 4)

¹ เจ็ดภาษาถิ่นที่สำคัญของจีน: 1. ภาษาจีนกลาง (官话方言) 2. ภาษาเซียง (湘方言) 3. ภาษาจ้าน (赣方言) 4. ภาษาอู๋ (吴方言) 5. ภาษาเยวหรือภาษากวางตุ้ง (粤方言) 6. ภาษาแคะ (客家方言) 7. ภาษาหมิ่น (闽方言), (李小凡, 项梦冰, 2009, p.33)

ภาษาจีนกวางตุ้ง ตามความเข้าใจของคนไทยและคนจีนในประเทศไทยนั้น หมายถึงคำว่า “ กว๋องฝูหว่า ” (广府话) หรือ “กว๋องต้งหว่า” (广东话) สำหรับภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศจีนนั้น จานป๋อฮุย ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง “ โครงร่างภาษาถิ่นเยวในมณฑลกวางตุ้ง ” (广东粤方言概要) ไว้ว่า คำว่า “กว๋องฝูหว่า” เป็นคำเรียกดั้งเดิมมาแต่โบราณของ “ภาษาถิ่นเยว” (粤方言) และคนในท้องถิ่นของจีนยังเรียกภาษาเยวว่า “กว๋องต้งหว่า” หรือ “กว๋องเจ้าหว่า” (广州话) (詹伯慧. 2004: 1) นอกจากนี้ “กว๋องเจ้าหว่า” ยังถือเป็นภาษามาตรฐานของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศจีน (詹伯慧. 2004 : 7)

จากงานเขียนของ ยุวดี ต้นสกุลรุ่งเรือง เรื่อง “จากอาสาร้างถึงหย่าฉ่า ดำเนินคนกวางตุ้งกรุงสยาม” บรรยายว่า ภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่พูด “ซำมยั๊บหว่า” (三邑话) และกลุ่มที่พูด “เซี้ยยั๊บหว่า” (四邑话) โดยคนจีนกลุ่มซำมยั๊บมาจากการอพยพของชาวจีนใน 3 ตำบลคือ ฟันหยี่² (番禺) หน่ามหยอย (南海) และส่นตัก³ (顺德) ส่วนคนจีนกลุ่มเซี้ยยั๊บมาจาก 4 ตำบลคือ ถ้อยซ่าน (台山) อ้อยเผ่ง (开平) ยันเผ่ง (恩平) และเหาะซ่าน (鹤山) ต่อมาตำบลที่ 5 เพิ่มเข้ามาคือ ชั่นห่วย (新会) ” สำหรับในประเทศไทยนั้น คำว่า “ภาษาจีนกวางตุ้ง ” (Cantonese) หมายถึงภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงซำมยั๊บและถือเป็นภาษาทางการของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย คนกวางตุ้งสำเนียงเซี้ยยั๊บในไทยโดยมากจะพูดได้ทั้งสองสำเนียง (ยุวดี ต้นสกุลรุ่งเรือง. 2543 : 18-20)

ไหยหวรุ่เจีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง “ภาษาจีนถิ่นเบื้องต้น” (汉语方言学导论) ว่า “การอพยพของประชากรเป็นการอพยพของภาษาถิ่นเช่นกัน โดยที่ภาษาถิ่นย่อมเคลื่อนที่ไปตามผู้ใช้ภาษา” (游汝杰. 1992: 89) ดังนั้น ภาษาจีนกวางตุ้งย่อมเคลื่อนย้ายตามคนกวางตุ้งที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยเช่นเดียวกัน โดยส่วนใหญ่บันทึกทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการการอพยพของชาวจีนนั้น ไม่ได้เน้นที่ชาวจีนจากกลุ่มภาษาใดๆ โดยเฉพาะ มักใช้คำรวมว่า “คนจีน” แต่ก็พบข้อมูลที่มีการกล่าวถึงเกี่ยวกับคนกวางตุ้งที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยมีอาทิ ยุวดี ต้นสกุลรุ่งเรือง ได้บันทึกว่า คนจีนที่เข้ามาเมืองไทยยุคแรกๆ อยู่ในสมัยอยุธยาเป็นคนจีนที่พูดภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาจีนฮกเกี้ยน นอกจากจะเข้ามาอยู่ที่อยุธยาแล้ว ยังอยู่กระจายไปทั่วสยาม (ยุวดี ต้นสกุลรุ่งเรือง. 2543: 37) และยังพบหลักฐานสนับสนุนมีคำภาษาจีนกวางตุ้งในสมัยอยุธยาจากคุณฉวี นิพนธ์ของ ฮว้างปี้วีน เรื่อง “บทบาทชาวจีนในประเทศไทย: สังคมจีนในสมัยรัชกาลที่ 3 ถึงรัชกาลที่ 5 แห่งราชวงศ์จักรี (ค.ศ.1824 – 1910) ” (泰国华人作用: 泰国曼谷王朝拉玛三世至拉玛五世时期华人社会--公元 1824 年至公元 1910 年) ได้กล่าวว่า ตามข้อมูลของจีน ในปี ค.ศ. 1536 ตรงกับสมัยราชวงศ์หมิงของจีนและสมัยอยุธยาของไทย ได้บันทึกว่า ในอยุธยาสมัยนั้นมีสถานที่ที่คนจีนอาศัยอยู่เรียกว่า “奶街” (NAI GAI) มาจากการทับศัพท์คำไทย “ไนโก” ซึ่งเป็นชื่อแม่น้ำสายเล็กๆ ในอยุธยา ในสมัยโบราณคำว่า “街” อ่านว่า “GAI” ซึ่งคล้ายกับเสียงในภาษาจีนกวางตุ้ง (黄璧蕴. 2010: 13-14) นอกจากนี้คุณฉวี นิพนธ์ของ Zirivarnphicha Thanajirawat เรื่อง “The Phonological Characteristics of Chinese Dialects in Thailand” กล่าวว่า ระยะเวลาระหว่างศตวรรษที่ 17 ถึงสงครามโลกครั้งที่ 2 (ค.ศ.1939 – ค.ศ. 1945) เป็นช่วงที่มีการอพยพของชาวจีนถิ่นต่างๆ เข้ามายังประเทศไทยมากช่วงหนึ่ง ชาวจีนกลุ่มนี้เป็นชาวกวางตุ้ง กวางไส ฮกเกี้ยน แต่จิ่ว ฮากกา ฮกจิ่ว และไหหลำ (Zirivarnphicha Thanajirawat. 2010: 47)

² ฟันหยี่ ปัจจุบันเป็นอำเภอหนึ่งของเมืองกวางโจว (广州市), (百度百科, 广东行政区划. n. d.)

³ หน่ามหยอยและส่นตัก ปัจจุบันเป็นอำเภออยู่ที่เมืองฝ่อซาน (佛山市), (百度百科, 广东行政区划. n. d.)

ในช่วงเวลาดังกล่าวได้มีการก่อตั้งสมาคมของชาวกวางตุ้งขึ้นมาในปี ค.ศ. 1877 เรียกว่า “กวงงิวปิดโส่ย” เพื่อร่วมทำกิจกรรมการกุศลต่างๆ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในด้านการค้าและความเป็นอยู่ และเพื่อพบปะสังสรรค์ระหว่างชาวกวางตุ้งด้วยกัน ต่อมาในปี ค.ศ. 2000 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สมาคมกวงงิวแห่งประเทศไทย” (กัลยา วาณิชเจริญการ. 2007: 89) คนกวางตุ้งที่เข้ามาตั้งรกรากในประเทศไทยช่วงแรกๆ นั้นมักอยู่รวมกันเป็นชุมชน ใช้ภาษาจีนกวางตุ้งในการสื่อสาร แต่ในเวลาต่อมาชุมชนเริ่มแออัด จึงมีคนกวางตุ้งค่อยๆ กระจายตัวออกไปทำมาหากินที่อื่น ทั้งนี้เพื่อการมีชีวิตที่ดีกว่า การเคลื่อนตัวออกจากกลุ่มภาษาถิ่นนั้น ทำให้โอกาสในการเรียนรู้และใช้ภาษากวางตุ้งของลูกหลานลดน้อยลงไป และภาษาจีนกวางตุ้งยังได้รับอิทธิพลการดูดซึมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นของไทย ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลไทยในการสร้างความเป็นเอกภาพของคนในประเทศ รวมทั้งนโยบายส่งเสริมภาษาจีนกลางของรัฐบาลจีน ทำให้การใช้ภาษาจีนกวางตุ้งของคนกวางตุ้งรุ่นต่อมาในประเทศไทยเปลี่ยนไปจากเดิม อย่างไรก็ตาม ชาวกวางตุ้งยังไม่เลิกรากเหง้าของตนและได้ก่อตั้งสมาคมของตนเองขึ้น ในปัจจุบัน นอกจากสมาคมชาวกวางตุ้งในกรุงเทพฯ แล้ว ยังมีสมาคมชาวกวางตุ้งตามจังหวัดต่างๆ ในประเทศไทยอีก 14 องค์กร

ภาษาจีนกวางตุ้งถือเป็นรากเหง้าของคนกวางตุ้ง เป็นสัญลักษณ์แสดงความเป็นคนกวางตุ้งที่เด่นชัดที่สุด นอกจากนี้ ภาษากวางตุ้งยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนกวางตุ้ง ถึงแม้ว่าภาษาจีนกวางตุ้งจะใช้พูดกันน้อยในประเทศไทย แต่ในประเทศต่างๆ ทั่วโลกนั้นเป็นภาษาจีนถิ่นที่ใช้มากที่สุดภาษาหนึ่ง ในปัจจุบันนี้ ลูกหลานชาวกวางตุ้งในประเทศไทยยังมีความต้องการเรียนรู้ภาษาแม่ของตนเอง แต่ยังคงขาดผู้รู้ที่จะถ่ายทอด ข้อมูลที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ยังมีน้อยและยังไม่เป็นเอกภาพ

ความรู้เรื่องระบบเสียงของภาษาเป็นความรู้ที่จำเป็นประการแรกสุดสำหรับการศึกษภาษาใดภาษาหนึ่ง (วิลสธรรค์ ไสลงษ์. 2524: 11) ดังนั้นการศึกษภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามยับในไทยนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาจากระบบเสียง แต่เนื่องจากการศึกษาด้านระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทยยังมีน้อย เท่าที่พบมี 2 การวิจัย ดังนี้ 1). ดุษฎีนิพนธ์ของ Zirivarnphicha Thanajirawat (2010) ได้ให้ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง “ลักษณะของระบบเสียงภาษาจีนถิ่นต่างๆ ในประเทศไทย” โดยได้ศึกษาระบบเสียงภาษาจีนถิ่น 8 ถิ่นในประเทศไทย ได้แก่ ภาษาจีนหยุนหนาน ภาษาจีนฮากกา (แคะ) ภาษาจีนกวางตุ้ง ภาษาจีนกวางไส ภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีนไหหลำ ภาษาจีนฮกเกี้ยน ภาษาจีนฮกจิ๋ว สำหรับระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งนั้น ศึกษาภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียง “ข้ามยับ” ซึ่งถือเป็นการออกเสียงมาตรฐานของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศจีน ดำเนินการวิจัยโดยเลือกคำศัพท์พื้นฐานที่มีความหมายเกี่ยวกับ ร่างกาย ต้นไม้ สัตว์ คำกริยา ฯลฯ จำนวน 376 คำ ผู้บอกภาษาเป็นคนจีนเชื้อสายกวางตุ้ง อายุ 40 ปีขึ้นไป ที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาจีนกวางตุ้งได้จำนวน 13 ท่าน ผลการศึกษาเฉพาะสรุปได้ว่า ภาษาจีนกวางตุ้งมีพยัญชนะ 19 หน่วยเสียง มีสระ 19 หน่วยเสียง มีวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง 2). งานวิจัยของ เฉินเสี่ยวจิน (陈晓锦. 2010) เรื่อง “สามภาษาจีนถิ่นในประเทศไทย” (泰国的三个汉语方言) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาระบบเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ของภาษาจีนกวางตุ้ง ภาษาจีนแต้จิ๋ว และภาษาจีนแคะ ในกรุงเทพมหานคร สำหรับภาษาจีนกวางตุ้งดำเนินการศึกษาโดยคัดเลือกผู้บอกภาษาที่พูดภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามยับได้จำนวน 6 ท่าน (มีทั้งข้ามยับและเซี่ยยับ) คำศัพท์จำนวน 3,809 คำ ผลการศึกษาศึกษาสรุปได้ว่า ภาษาจีนกวางตุ้งมีพยัญชนะ 21 หน่วยเสียง มีสระ 60 หน่วยเสียง มีวรรณยุกต์ 9 หน่วยเสียง จะเห็นได้ว่า ผลการศึกษาระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งใน

ประเทศไทยทั้งสองการวิจัยนั้นยังไม่เป็นเอกภาพ ช่งกุ้ยอิง (孔桂英) ให้ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบสัทวิทยาของภาษาไทยและภาษาจีนกวางตุ้ง” (泰语与粤语的语音对比研究) ว่า ภาษาไทยมีพยัญชนะ 32 เสียง มีสระ 35 เสียง มีวรรณยุกต์ 5 เสียง ค่าเสียงวรรณยุกต์เป็น 33、21、41、45、14 ส่วนภาษาจีนกวางตุ้งนั้นใช้ระบบเสียงของภาษากวางเจา เป็นภาษาเปรียบเทียบ พบว่า ภาษากวางเจามีเสียงพยัญชนะ 19 เสียง มีสระ 54 เสียง มีวรรณยุกต์ 9 เสียง พร้อมทั้งเปรียบเทียบสัทศาสตร์ของทั้งสองภาษา (孔桂英, 2014:60-66)

นอกจากนี้ ยังเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ภาษาทุกภาษาต่างมีระบบในการใช้ภาษาโดยเฉพาะ ระบบของทุกภาษาย่อมเปลี่ยนแปลงได้ เพราะภาษามีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปอยู่ตลอดเวลา ภาษาจีนกวางตุ้งก็เช่นเดียวกันย่อมมีระบบการใช้ภาษาเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามพลวัตกรรมทางสังคมที่แตกต่างกัน ฉะนั้นภาษาจีนกวางตุ้งที่ใช้กันในประเทศไทยย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปจากภาษาจีนกวางตุ้งที่ใช้ในประเทศจีน เนื่องจากความแตกต่างทางสังคมของทั้งสองประเทศ

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งในครั้งนี้ ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมข้อมูล เพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลประกอบการเรียนการสอนทางด้านภาษาที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ เมื่อผู้สอนเข้าใจระบบเสียงของภาษาจีนกวางตุ้งแล้ว ย่อมสามารถออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงไปของหน่วยเสียงบางหน่วยเสียงนั้น ถือว่าเป็นอัตลักษณ์เฉพาะของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทยซึ่งยังไม่มีงานวิจัยใดกล่าวถึง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามยัพในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงที่เปลี่ยนแปลงไประหว่างภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามยัพในประเทศไทยกับภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงกวางเจาของประเทศจีน
3. เปรียบเทียบระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามยัพในประเทศไทยกับภาษาไทย เพื่อประโยชน์ทางการเรียนการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยการบันทึกและสัมภาษณ์ผู้บอกภาษา แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และเปรียบเทียบตามวัตถุประสงค์ พร้อมนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ ซึ่งแนวทางการดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรผู้ให้ข้อมูล

คัดเลือกจากผู้บอกภาษาชาวจีนกวางตุ้งทั้งสองกลุ่ม⁴(กลุ่มข้ามยัพและกลุ่มเซี่ยยัพ) ที่เกิดในประเทศไทยที่สามารถอ่านและพูดภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามยัพได้ และมีความยินดีเข้าร่วมการศึกษาวิจัย ทั้งหมด 7 ท่าน มาจากสี่ภูมิภาคของประเทศไทย โดยผู้บอกภาษาภาคกลางมาจาก กรุงเทพมหานคร 2 ท่าน ผู้บอกภาษา

⁴ ชาวกวางตุ้งทั้งสองกลุ่มที่อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยนั้นจะอยู่ปนปรวมกันในแหล่งชุมชน และใช้ภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามยัพในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน

ภาคใต้มาจาก อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 1 ท่าน จากอำเภอเบตง จังหวัดยะลา 1 ท่าน ผู้บอกภาษาภาคเหนือมาจาก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 1 ท่าน จากอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก 1 ท่าน ผู้บอกภาษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาจาก อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 1 ท่าน ซึ่งการได้มาของภาษากวต้งสำเนียงซำมยับนี้นี้มาจากการพูดคุยกันภายในครอบครัว และการสื่อสารกันในแหล่งชุมชน

ตาราง 1 ข้อมูลผู้บอกภาษา

ผู้บอกภาษา ---- รุ่นที่	ที่อยู่อาศัย	อายุขณะเก็บข้อมูล	ระดับการศึกษา	ระดับการศึกษาภาษาจีนกลาง
A1 ---- 2	กรุงเทพฯ	67	ปริญญาโท	มัธยมปลาย
A2 ---- 4	กรุงเทพฯ	59	ปริญญาโท	ประถมต้น
A3 ---- 3	ยะลา	76	ปวส	ประถมต้น
A4 ---- 2	สงขลา	74	การศึกษาผู้ใหญ่	ศึกษาด้วยตนเอง
A5 ---- 2	เชียงใหม่	73	มัธยมต้น	มัธยมต้น
A6 ---- 2	ตาก	43	ปริญญาตรี	เรียนพิเศษ 1 ปี
A7 ---- 2	ขอนแก่น	68	ปริญญาตรี	ประถมต้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทางภาคสนามประกอบด้วย เอกสารแบบสำรวจภาษาจีนถิ่น 1000 คำ และเอกสารแบบสำรวจเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ พร้อมทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อบันทึกเก็บข้อมูลเสียงอ่านของผู้บอกภาษา

2.2 เอกสารที่ใช้ในการเปรียบเทียบระบบเสียง ระหว่างภาษาจีนกวต้งสำเนียงซำมยับนในประเทศไทย และภาษากวต้งมาตรฐาน (ก่วงเจ้าหว่า) ของประเทศจีน ประกอบด้วย หนังสือชื่อการสำรวจภาษาถิ่นในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ล 《珠江三角洲方言字音对照》, (詹伯慧, 张日昇, 1987.) และหนังสือชื่อ ภาษาจีนกวต้งในมณฑลกวางตุ้งโดยสังเขป 《广东粤方言概要》, (詹伯慧, 2004.)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บอกภาษา ทำการบันทึกเสียงตามแบบสำรวจตรวจสอบภาษาจีนถิ่น 1000 คำ ผ่านโปรแกรมบันทึกเสียง (语保录机 v 1.0) ของโครงการคุ้มครองแหล่งข้อมูลภาษาของประเทศจีน (中国语言资源保护工程)⁵ และบันทึกเสียงตามเอกสารแบบสำรวจตรวจสอบเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ ผ่านโปรแกรม Audacity⁶ นำข้อมูลที่ได้บันทึกลงใน

⁵ เป็นโครงการที่รับผิดชอบในการรวบรวมและบันทึกภาษาจีน ภาษาชนกลุ่มน้อย และวัฒนธรรมภาษาพูด ผ่านการคัดแยกและการประมวลผลทางวิทยาศาสตร์ กำหนดข้อกำหนดทางเทคนิคแบบบูรณาการเป็นหนึ่งสำหรับการตรวจสอบภาษาของประเทศจีน (语宝, 2015)

⁶ เป็นโปรแกรมโอเพ่นซอร์ส ใช้สำหรับการอัดเสียงและตัดต่อเสียงตามต้องการ (百度百科, Audacity, n. d.)

ตาราง โดยเครื่องหมายกำกับเสียงพยัญชนะและสระ (注音符號) ใช้สัทอักษรสากล (国际音标)⁷ เป็นสัญลักษณ์ เครื่องหมายกำกับระดับเสียงวรรณยุกต์ (声调调值) ใช้มาตรฐานระดับเสียงวรรณยุกต์ 5 ระดับ (五度制标)⁸ เป็นสัญลักษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลภาคสนามที่ได้มาวิเคราะห์เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ เพื่อศึกษาระบบเสียงของภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามย้งในประเทศไทย และศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียง ระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามย้งในประเทศไทยกับภาษาจีนกวางตุ้งมาตรฐานในประเทศจีน

ผลการวิจัย

จากการเก็บข้อมูลภาคสนามเพื่อศึกษาระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย ภายใต้แบบสำรวจภาษาจีนถิ่น 1000 คำ และแบบสำรวจหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบว่าระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามย้งในประเทศไทยประกอบด้วย หน่วยเสียงพยัญชนะ 18 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระ 80 หน่วยเสียง และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 9 หน่วยเสียง ดังตาราง 2 โดยในบทความนี้ “ภาษา กวางเจา” หมายถึง ภาษาจีนกวางตุ้งมาตรฐาน (Standard Cantonese) ที่พูดกันในประเทศจีน “ภาษา กวางตุ้ง” หมายถึง ภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามย้งที่พูดกันในประเทศไทย

⁷ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า International Phonetic Alphabet (IPA) คือสัทอักษรชุดหนึ่งที่พัฒนาโดยสมาคมสัตวศาสตร์สากลในปี ค.ศ. 1888 เพื่อใช้เป็น

สัญลักษณ์มาตรฐานในการแทนเสียงพูดของทุก ๆ ภาษา (周殿福, 1985, p. 3) ..

⁸ ระดับเสียงวรรณยุกต์ 5 ระดับ เป็นวิธีมาตรฐานในการอธิบายระดับเสียงสัมผัสของแต่ละบุคคลตามความรู้สึกลงในใจได้อัน กล่าวคือ ระดับเสียงของผู้พูดจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับเท่ากัน ใช้สัญลักษณ์เลข 1 ถึง 5 โดยระดับเสียงสูงสุดคือ [5] และระดับต่ำสุดคือ [1] (朱晓农, 2010, p. 275)

1. หน่วยเสียงพยัญชนะ 18 หน่วยเสียง

ตาราง 2 เปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะภาษากวางตุ้ง ภาษากวางเจา ภาษาไทย⁹

ตัวอย่างคำศัพท์ ภาษากวางตุ้ง (คำแปล)	ภาษา กวากตุ้ง		ภาษา กวากเจา		ภาษา ไทย	
	สัทอักษร พยัญชนะ	คำอ่าน	สัทอักษร พยัญชนะ	คำอ่าน	สัทอักษร พยัญชนะ	คำอ่าน
爸 (พ่อ)	p	pa55	p	pa55	p - ป	pa45 (ป้า)
怕 (กลัว)	ph	pha33	ph	pha33	ph - พ ภ ผ	pha33 (พา)
妈 (แม่)	m	ma55	m	ma55	m - ม	ma45 (ม้า)
花 (ดอกไม้)	f	fa55	f	fa55	f - ฟ ผ	fa45 (ฟ้า)
蛙 (กบ)	w	(w)ua55	w	(w)ua55	w - ว	wa45 (ว่า)
打 (ตี)	t	ta35	t	ta35	t - ต ฏ	ta14 (ตา)
他 (เขาผู้ชาย)	th	tha55	th	tha55	th - ท ธ ถ ผ ฑ ฐ ฑู ฐู	tha45 (ห้า)
那 (นั่น)	n	na33	n	na33	n - น ณ	na33 (นา)
了 (แล้ว)	l	liu33	l	liu33	l - ล ฬ	liu33 (ลิว)
渣 (กาก)	tɕ	tɕa55	tɕ	tɕa55	tɕ - จ	tɕa45 (จ้า)
叉 (ส้อม)	tɕh	tɕha55	tɕh	tɕha55	tɕh - ช ฉ ฌ	tɕha45 (ช้า)
沙 (ทราย)	s	sa55	s	sa55	s - ส ศ ษ	sa45 (ช้า)
衣 (เสื้อ)	j	ji55	j	ji55	j - ย ญ	ji45 (ยี่)
家 (ครอบครัว)	k	ka55	k	ka55	k - ก	ka45 (ก้า)
桥 (สะพาน)	kh	khieu21	kh	khieu21	kh - ข ฌ ฌ ฌ	khieu21 (ชีว)
牙 (ฟัน)	ŋ	ŋa21	ŋ	ŋa21	ŋ - ง	ŋa21 (หง่า)
下 (ล่าง)	h	ha22	h	ha22	h - ห ษ	ha21 (हां)
爱 (รัก)	ʔ	ʔi33	ʔ	ʔi33	? - อ	?ʔ: j33 (ออย)

ผลการศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะจากตาราง 2 มีดังนี้

1. หน่วยเสียงพยัญชนะของภาษากวางตุ้งสำเนียงซำมยั๊นในประเทศไทยนั้นมีทั้งหมด 18 หน่วยเสียง เมื่อเปรียบเทียบกับภาษากวากเจาพบว่า ทั้งสองภาษามีหน่วยเสียงพยัญชนะเหมือนกัน แต่เมื่อนำมาเทียบกับภาษาไทยพบว่า มีหน่วยเสียงพยัญชนะแตกต่าง 3 หน่วยเสียง ดังนี้ หน่วยเสียงพยัญชนะภาษากวากตุ้งในประเทศไทย tɕ、tɕh、ʔ เทียบได้กับ tɕ、tɕh、? ของหน่วยเสียงภาษาไทยตามลำดับ

2. แม้ว่าหน่วยเสียงพยัญชนะ ʔ (อ) และ ŋ (ง) จะมีความแตกต่างกัน แต่จากการศึกษาพบว่า ผู้บอกภาษาบางคน ออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะ ʔ (อ) เป็นเสียง ŋ (ง) ดังตัวอย่าง 吓(a35) ออกเสียงเป็น

⁹ สัทอักษรภาษาไทยที่ใช้บทความนี้อ้างอิงจาก 吴应辉. (2008) 实用泰语入门[M]. 北京 : 外语教学与研究出版社.

(ŋa35) 矮(ai35) ออกเสียงเป็น (ŋai35) 握(ak55) ออกเสียงเป็น (ŋak55) 暗(ɛm33) ออกเสียงเป็น (ŋɛm33) เป็นต้น

3. หน่วยเสียง l และ n ของภาษา광둥ในไทยแบ่งได้ชัดเจนไม่มีการสับสน ต่างจากในประเทศจีน ณ ปัจจุบันนี้ คนหนุ่มสาวบางคนมีการออกเสียง n เป็น l เช่น “你” (nei33) และ “李” (lei33) ออกเสียงเหมือนกันคือ lei33 (李小凡、项梦冰, 2009, p.208)

2. หน่วยเสียงสระ 80 หน่วยเสียง

หน่วยเสียงสระ 80 หน่วยเสียงของภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงข้ามยัพในประเทศไทยนั้น แบ่งเป็น 5 กลุ่ม หน่วยเสียง ได้แก่ สระเดี่ยว สระประสม สระประสมตัวสะกดเสียงนาสิก (ม-น-ง) สระประสมตัวสะกดเสียงระเบิด (บ-ด-ก) และสระกึ่งพยงค์ ดังตารางที่ 3¹⁰

ตาราง 3 เปรียบเทียบหน่วยเสียงสระเดี่ยว ภาษา光둥 ภาษา光เจา ภาษาไทย

สัทอักษรภาษา光둥	a	ɛ	œ	ɔ	i	u	y
สัทอักษรภาษา光เจา	a	ɛ	œ	ɔ	i	u	y
สัทอักษรภาษาไทย	a: (อา)	ɛ: (แอ)	--	ɔ: (ออ)	i: (อี)	u: (อุ)	--

ตาราง 4 เปรียบเทียบหน่วยเสียงสระประสม ภาษา光둥 ภาษา光เจา ภาษาไทย

สัทอักษรภาษา光둥	iɛ	ua	uɔ	ai	ɛi	ei	œy	ɔi
สัทอักษรภาษา光เจา	iɛ	ua	uɔ	ai	ɛi	ei	œy	ɔi
สัทอักษรภาษาไทย	jɛ: (แย)	wa: (วา)	wɔ: (วอ)	a:i (อาย)	ai (ไอ)	--	--	ɔ:i (ออย)
สัทอักษรภาษา光เจา	ui	uai	uɛi	au	ɛu	ou	iu	iɛu
สัทอักษรภาษา光둥	ui	uai	uɛi	au	ɛu	ou	iu	iɛu
สัทอักษรภาษาไทย	u:i (อูย)	wa:i (วาย)	wai (ไว)	a:u (อาว)	au (เอา)	o:u (โอว)	i:u (อีว)	jau (เยา)

¹⁰ ตาราง 3 ในบทความนี้มีการใช้อักษรไทยในวงเล็บเพื่อเขียนแทนเสียงอ่านเพื่อประโยชน์ในการเรียนภาษา光둥

ตาราง 5 เปรียบเทียบหน่วยเสียงสระประสมตัวสะกดเสียงนาสิก (ม-น-ง) ภาษากวางตุ้ง ภาษากวางเจา ภาษาไทย

สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	am	ɐm	im	iɐm			
สัทอักษรภาษากวางเจา	am	ɐm	im	iɐm			
สัทอักษรภาษาไทย	a:m (อาม)	am (อัม)	i:m (อิม)	jam (ยัม)			
สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	an	ɛn	on	ɔn	in	un	yn
สัทอักษรภาษากวางเจา	an	ɛn	œn	ɔn	in	un	yn
สัทอักษรภาษาไทย	a:n (อาน)	an (อัน)	on (อน)	ɔ:n (ออน)	i:n (อิน)	u:n (อุน)	---
สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	iɛn	ion	uan	uɛn			
สัทอักษรภาษากวางเจา	iɛn	iœn	uan	uɛn			
สัทอักษรภาษาไทย	jan (ยัน)	jon (ยอน)	wa:n (วาน)	wan(วัน)			
สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	aŋ	ɛŋ	ɛŋ	eŋ	œŋ	ɔŋ	oŋ
สัทอักษรภาษากวางเจา	aŋ	ɛŋ	ɛŋ	eŋ	œŋ	ɔŋ	oŋ
สัทอักษรภาษาไทย	a:ŋ (อาง)	aŋ (อัง)	ɛ:ŋ (แอง)	eŋ (เอ็ง)	---	ɔ:ŋ (ออง)	oŋ (อง)
สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	iɛŋ	ieŋ	iœŋ	ioŋ	uaŋ	ueŋ	uɔŋ
สัทอักษรภาษากวางเจา	iɛŋ	ieŋ	iœŋ	ioŋ	uaŋ	ueŋ	uɔŋ
สัทอักษรภาษาไทย	jɛ:ŋ (แยง)	jeŋ (เย็ง)	---	joŋ (ยง)	wa:ŋ (วาง)	wɛŋ (เว็ง)	wɔ:ŋ (วอง)

ตาราง 6 เปรียบเทียบหน่วยเสียงสระประสมตัวสะกดเสียงระเบิด (บ-ด-ก) ภาษากวางตุ้ง ภาษากวางเจา ภาษาไทย

สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	ap	ɛp	ip	iep			
สัทอักษรภาษากวางเจา	ap	ɛp	ip	iep			
สัทอักษรภาษาไทย	a:p (อาบ)	ap (อับ)	i:p (อึบ)	jap (ยับ)			
สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	at	ɛt	ot	ɔt	it	ut	yt
สัทอักษรภาษากวางเจา	at	ɛt	ɔt	ɔt	it	ut	yt
สัทอักษรภาษาไทย	a:t (อาด)	at (อัด)	ot (อด)	ɔ:t (ออด)	i:t (อิด)	u:t (อูด)	---
สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	iet	uat	uet				
สัทอักษรภาษากวางเจา	iet	uat	uet				
สัทอักษรภาษาไทย	jat (ยัด)	wa:t (วาด)	wat (วัด)				
สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	ak	ɛk	ɛk	ek	ɛk	ɔk	ok
สัทอักษรภาษากวางเจา	ak	ɛk	ɛk	ek	ɛk	ɔk	ok
สัทอักษรภาษาไทย	a:k (อาก)	ak (อัก)	ɛ:k (แอก)	ek (เอ็ก)	---	ɔ:k (ออก)	ok (อก)
สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	iek	ieɛk	iok	uak	uɔk		
สัทอักษรภาษากวางเจา	iek	ieɛk	iok	uak	uɔk		
สัทอักษรภาษาไทย	jek (เย็ก)	---	jok (ยอก)	wa:k (วาก)	wɔ:k (วอก)		

ตาราง 7 เปรียบเทียบหน่วยเสียงสระกึ่งพยงค์ ภาษากวางตุ้ง ภาษากวางเจา ภาษาไทย

สัทอักษรภาษากวางเจา	m	ɱ
สัทอักษรภาษากวางตุ้ง	m	ɱ
สัทอักษรภาษาไทย	---	---

ผลการศึกษาหน่วยเสียงสระจากตาราง 3 มีดังนี้

1. จากตาราง 3 จะเห็นว่า หน่วยเสียงสระภาษาจีนกวางตุ้งมี 80 หน่วยเสียง แบ่งเป็นหน่วยเสียงสระเดี่ยว 7 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระประสม 16 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระประสมที่มีตัวสะกดหน่วยเสียงนาสิก (ม – น – ง) 29 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระประสมที่มีตัวสะกดหน่วยเสียงระเบิด (บ – ด – ก) 26 หน่วยเสียง และหน่วยเสียงกึ่งพยงค์ 2 หน่วยเสียง

2. ภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงซำยั๊บในประเทศไทย มีการเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียงสระที่ต่างไปจากภาษากวางเจาอยู่ 3 หน่วยเสียง ดังตารางที่ 5 และ 6 ดังนี้ โดยมี 2 หน่วยเสียงจากตารางที่ 5 คือเสียง “ɛn” และ “iɛn” ในภาษากวางเจาเปลี่ยนแปลงเป็นหน่วยเสียง “on” และ “ion” ตามลำดับในภาษาจีนกวางตุ้ง และอีก 1 หน่วยเสียงจากตารางที่ 6 คือ หน่วยเสียง “ɔt” ในภาษากวางเจาเปลี่ยนแปลงไปเป็นหน่วยเสียง “ot” ในภาษาจีนกวางตุ้ง ดังตัวอย่าง

คำศัพท์	สัทอักษรภาษากวางเจา	สัทอักษรภาษากวางตุ้ง
春 (ฤดูใบไม้ผลิ)	tshoen55	tshon55
闰 (วันอธิกสุรทิน)	icən22	ion22
出 (ออก)	tshot55	tshot55

3. หน่วยเสียงสระ i, u ในภาษากวางตุ้งในประเทศไทย และในภาษากวางเจานั้น เป็นหน่วยเสียงสระกึ่งพยัญชนะที่ใช้แทนหน่วยเสียงพยัญชนะ j, w ตามลำดับ ดังนั้นในการเขียนสัทอักษรสามารถละการเขียนพยัญชนะ j, w ได้ หน่วยเสียงสระเหล่านี้มีทั้งหมด 27 หน่วยเสียง ได้แก่ ie, ua, uo, uai, uei, ieu, iem, ien, icən, uan, uen, ien, ien, ien, ion, uan, uen, uon, iep, iet, uat, uet, iek, iek, iok, uak, uok, ดังตัวอย่าง

คำศัพท์	สัทอักษรภาษาจีนกวางตุ้ง	สัทอักษรภาษากวางเจา
夜 (กลางคืน)	ie:22	ie:22
有 (มี)	eu13	eu13
话 (ว่า)	ua22	ua22
日 (กลางวัน)	iet22	iet22

4. จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า หน่วยเสียงสระของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย มีจำนวน 68 หน่วยเสียงที่มีในภาษาไทย และมีจำนวน 12 หน่วยเสียงสระที่ไม่มีในภาษาไทย ดังนี้ จากตารางที่ 3 สองหน่วยเสียง ได้แก่ æy จากตารางที่ 4 สองหน่วยเสียง ได้แก่ ei æy จากตารางที่ 5 สามหน่วยเสียง ได้แก่ yn æŋ iœŋ จากตารางที่ 6 สามหน่วยเสียง ได้แก่ yt œk iœk และจากตารางที่ 7 สองหน่วยเสียง ได้แก่ m และ ŋ ซึ่งผู้ศึกษาคิดว่าหน่วยเสียงสระเหล่านี้มีแนวโน้มต่อการเปลี่ยนแปลงไปของภาษาจีนกวางตุ้งในไทยต่อไปในอนาคต เนื่องจากในปัจจุบันผู้เรียนมักเรียนจากการสะกดคำอ่านเป็นภาษาไทย ในการเรียนภาษาจีนกวางตุ้ง

3.หน่วยเสียงวรรณยุกต์ 9 หน่วยเสียง

3.1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทยและภาษากวางเจา

ตาราง 8 เปรียบเทียบหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ภาษาจีนกวางตุ้ง ภาษากวางเจา

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
เสียงวรรณยุกต์	阴平 (ยิ่นผิง)	阳平 (หยางผิง)	阴上 (ยิ่นซ่าง)	阳上 (หยางซ่าง)	阴去 (ยิ่นชวี)	阳去 (หยางชวี)	上阴入 (ซ่างยิ่นยู่)	下阴入 (เซี่ยยิ่นยู่)	阳入 (หยางยู่)
ค่าวรรณยุกต์	55/53	21	35	13	33	22	5	3	2
คำศัพท์	多	红	懂	买	冻	饭	谷	八	十
ความหมาย	มาก	แดง	รู้	ซื้อ	หนาว	ข้าว	หุบเขา	แปด	สิบ
สัทอักษร ภาษาจีน กวางตุ้ง	to55	hoŋ21	toŋ35	mail3 mai33	toŋ33	fan22	kok5	pat3	sɛp2
สัทอักษรภาษา กวางเจา	to55	hoŋ21	toŋ35	mail3	toŋ33	fan22	kok5	pat3	sɛp2

ผลการศึกษาหน่วยเสียงวรรณยุกต์จากตาราง 8 มีดังนี้

1). จากตารางหน่วยเสียงวรรณยุกต์ของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย และภาษากวางเจา ยังคงรักษาระบบเสียงวรรณยุกต์โบราณ 4 โทนเสียงคือ “ 平 (ผิง) 上 (ซ่าง) 去 (ชวี) 入 (ยู่) ” และยังคงรักษากฎ “การแบ่งหยินหยาง” (各分阴阳) ไว้ได้อย่างสมบูรณ์ (詹伯慧 และ 甘于恩, 2012, p. 27) จึงเป็นที่มาของ 9 เสียงวรรณยุกต์ดังแสดงในตารางเสียงที่ 1 ถึงเสียงที่ 9 (阴平、阳平、阴上、阳上、阴去、阳去、上阴入、下阴入、阳入)

2). ค่าวรรณยุกต์ทั้ง 9 เสียง (55/53、21、35、13、33、22、5、3、2) ของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทยและภาษากวางเจา แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่มีตัวสะกด -p (แม่กบ) -t (แม่กด) -k (แม่กก) ได้แก่ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 – 6 และกลุ่มที่มีตัวสะกด -p (แม่กบ) -t (แม่กด) -k (แม่กก) ได้แก่ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 7 – 9 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1,5,6 มีค่าวรรณยุกต์เดียวกันกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 7,8,9 ตามลำดับ ดังนั้นวรรณยุกต์ของภาษาจีนกวางตุ้งจึงมีรูปแบบที่เรียกว่า “9 เสียง 6 สำเนียง” (九声六调) (詹伯慧 และ 甘于恩, 2012, p. 25)

3). จากตาราง 8 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 9 หน่วยเสียงของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ของภาษากวางเจามีความเหมือนกัน ยกเว้นหน่วยเสียงที่ 4 (13)¹¹ ของภาษาจีนกวางตุ้ง มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นหน่วยเสียงที่ 5 (33) แต่ในขณะเดียวกันยังคงมีคำศัพท์ที่ยังรักษาคำหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 4 (13) ดังเดิม

3.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทยและภาษาไทย

สำหรับวรรณยุกต์ไทยมี 5 เสียง ได้แก่ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี และเสียงจัตวา มีค่าวรรณยุกต์เรียงตามลำดับดังนี้ 33、21、41、45 และ 14 (孔桂英, 2014) จากข้อมูลข้างต้น วรรณยุกต์ภาษาจีนกวางตุ้งมี 9 หน่วยเสียง ซึ่งมากกว่าวรรณยุกต์ไทยเกือบเท่าตัว อย่างไรก็ตามมีกฎเกณฑ์

¹¹ ตัวเลขในวงเล็บหมายถึง “ค่าวรรณยุกต์ของเสียง”

บางประการที่สามารถนำวรรณยุกต์ของทั้ง 2 ภาษามาเปรียบเทียบกันได้ เช่นการใช้การเทียบเสียง ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

ตาราง 9 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยและภาษาจกวางตุ้ง

ภาษาไทย				ภาษาจกวางตุ้ง			
วรรณยุกต์	ค่าวรรณยุกต์	คำศัพท์	สัทอักษร	วรรณยุกต์	ค่าวรรณยุกต์	คำศัพท์	สัทอักษร
เสียงสามัญ	33	กา	ka33	5 阴去(อินซวี)	33	训	fɛn33
				8 下阴入(เซี่ยอินยู่)	3	发	fat3
เสียงเอก	21	ก่า	ka21	2 阳平(หยางผิง)	21	焚	fɛn21
				6 阳去(หยางซวี)	22	份	fɛn22
				9 阳入(หยางยู่)	2	佛	fɛt2
เสียงโท	41	ก้า	ka41				
เสียงตรี	45	ก๊า	ka45	1 阴平(อินผิง)	55/53	分	fɛn55
				7 上阴入(ซ่างอินยู่)	5	忽	fɛt5
เสียงจัตวา	14	ก๋า	ka14	3 阴上(อินซ่าง)	35	粉	fɛn35
				4 阳上(หยางซ่าง)	13	奋	fɛn13

จากตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ระหว่างภาษาไทยกับภาษาจกวางตุ้งได้ดังนี้

1). หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เหมือนกัน ระหว่างภาษาจกวางตุ้งในประเทศไทยและภาษาไทย คือ วรรณยุกต์เสียงที่ 5 (33) และ เสียงที่ 2 (21) ของภาษาจกวางตุ้งเหมือนกับ วรรณยุกต์เสียงสามัญ (33) และ วรรณยุกต์เสียงเอก (21) ในภาษาไทย

2). ภาษาจกวางตุ้งไม่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงโท (41) เหมือนในภาษาไทย ในขณะที่เดียวกันภาษาไทยไม่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 4 (13) เหมือนในภาษาจกวางตุ้ง

3). หน่วยเสียงที่ 8 (3) ของภาษาจกวางตุ้งนั้น เป็นกลุ่มคำที่มีตัวสะกด -p (แม่กบ) -t (แม่กด) -k (แม่กก) ซึ่งในภาษาไทยเป็นคำตาย ซึ่งมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก ดังนั้นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 8 (3) จึงไม่มีในภาษาไทย

3.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2 (21) เสียงที่ 6 (22) เสียงที่ 9 (2) ของภาษาจกวางตุ้งใกล้เคียงกับ หน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงเอก (21) ของภาษาไทย

3.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 1 (55/53) และเสียงที่ 7 (5) ของภาษาจกวางตุ้ง ใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงตรี (45) ของภาษาไทย

3.4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 (35) ของภาษาจกวางตุ้ง ใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงจัตวา (14) ของภาษาไทย

การอภิปรายผล

ระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียง “ซำมยั” ในประเทศไทยประกอบด้วย หน่วยเสียงพยัญชนะ 18 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระ 80 หน่วยเสียง และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 9 หน่วยเสียง ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับระบบเสียงภาษากวางเจาในประเทศจีน แต่ภาษามีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปอยู่ตลอดเวลา ตามพฤติกรรมทางสังคมที่แตกต่างกัน ดังนั้น หน่วยเสียงของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทยก็ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา จากการศึกษาพบว่า หน่วยเสียงสระ 3 หน่วยเสียง ได้แก่ “æŋ” “iæŋ” และ “œt” ของภาษาจีนกวางตุ้งมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็น “on” “ion” และ “ot” ตามลำดับ การเปลี่ยนแปลงไปของหน่วยเสียงสระนี้ อาจถือเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของภาษาจีนกวางตุ้งสำเนียงซำมยัในประเทศไทย สำหรับหน่วยเสียงวรรณยุกต์นั้นมีแนวโน้มที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ดังเช่นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 4 (13) ไปเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 5 (33) ซึ่งเห็นได้จากผลการศึกษาว่า มีคำศัพท์บางส่วนที่ผู้บอกภาษายังคงรักษาสีเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 4 (13) ไว้ แต่มีคำศัพท์อีกจำนวนหนึ่งเปลี่ยนไปเป็นเสียง 5 (33)

ในการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทยและภาษาไทยพบว่า หน่วยเสียงสระ 80 หน่วยเสียงของภาษาจีนกวางตุ้งนั้นมีจำนวน 68 หน่วยเสียงสระที่มีในภาษาไทย และมีจำนวน 12 หน่วยเสียงสระที่ไม่มีในภาษาไทย ซึ่งได้แก่ æ y ei œy yn œŋ iœŋ yt œk iœk m, และ ɳ สำหรับหน่วยเสียงวรรณยุกต์นั้น ภาษาจีนกวางตุ้งมีถึง 9 หน่วยเสียง ซึ่งแตกต่างจากภาษาไทยที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์เพียง 5 หน่วยเสียงเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หน่วยเสียงวรรณยุกต์ของทั้งสองภาษามีทั้งเหมือนและแตกต่างกัน ดังนี้ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงเหมือนกันคือ หน่วยเสียงที่ 5 (33) และหน่วยเสียงที่ 2 (21) ของภาษาจีนกวางตุ้งเหมือนหน่วยเสียงสามัญ (33) และเสียงเอก (21) ในภาษาไทย หน่วยเสียงวรรณยุกต์ของภาษาจีนกวางตุ้งที่ไม่มีในภาษาไทยคือ หน่วยเสียงที่ 4 (13) และหน่วยเสียงที่ 8 (3) ในทางกลับกัน หน่วยเสียงภาษาไทยที่ไม่มีในภาษาจีนกวางตุ้งคือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงโท (41) นอกจากนี้ยังมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงใกล้เคียงกันของทั้งสองภาษาดังนี้ หน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2 (21) เสียงที่ 6 (22) เสียงที่ 9 (2) ของภาษาจีนกวางตุ้งใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงเอก (21) ของภาษาไทย หน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 1 (55/53) และเสียงที่ 7 (5) ของภาษาจีนกวางตุ้ง ใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงตรี (45) ของภาษาไทย และหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 (35) ของภาษาจีนกวางตุ้ง ใกล้เคียงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงจัตวา (14) ของภาษาไทย

ข้อแตกต่างทางภาษาของภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทย ย่อมเป็นสาเหตุที่มีผลต่อการเรียนการสอนระหว่างภาษาทั้งสอง ฉะนั้น ในการเรียนการสอนทางด้านภาษาควรใช้ตัวอักษรเขียนแทนเสียง แทนคำ เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง และการทำความเข้าใจระบบเสียงของภาษาจีนกวางตุ้งและระบบเสียงภาษาไทยอย่างถ่องแท้สำหรับผู้สอน ย่อมทำให้ผู้สอนสามารถออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่นำไปสู่การถ่ายทอดการออกเสียงที่ถูกต้องให้กับผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะ

หัวข้อที่น่าสนใจในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย มีดังนี้

1. ศึกษาแบบคำศัพท์ และระบบไวยากรณ์ของภาษาจีนกวางตุ้งในประเทศไทย
2. ศึกษาเปรียบเทียบ คำยืม คำเหมือน คำคล้าย ระหว่างภาษาจีนกวางตุ้ง และภาษาไทย เพราะมีคำเหมือนบางคำเช่น คำว่า “เก่า” (kau21) ในภาษาไทย และคำว่า “旧” (kieu22) ในภาษาจีนกวางตุ้ง มีหน่วยเสียงและความหมายเหมือนกัน เป็นต้น โดยที่ต่างฝ่ายต่างไม่ถือว่าเป็นคำยืมซึ่งกันและกัน

บรรณานุกรม

กัลยา วาณิชเจริญการ. (2550). “ประวัติสมาคมกวางตุ้งแห่งประเทศไทย” สมาคมกวางตุ้งแห่งประเทศไทย ในวาระครบรอบ 130 ปี. ฉบับพิเศษ หน้า 89

ยุวดี ต้นสกุลรุ่งเรือง. (2543). จากอาสารั้งถึงหย่าฉ่า ตำนานคนกวางตุ้งกรุงเทพฯ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ร้านนายอินทร์

วิมลสรณ์ ไสลงษ์. (2524) การศึกษาเชิงวิเคราะห์. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Zirivarnpicha Thanajirawat. (2010). The Phonological Characteristics of Chinese dialects in Thailand. Ph.D (Linguistics). Mahidol University

百度百科. (n. d.). 广东行政区划. Available from <https://baidu.com/item/广东行政区划/7370496>

百度百科. (n. d.). Audacity. Available from <https://baike.baidu.com/item/audacity/585645>

陈晓锦. (2010). 泰国的三个汉语方言. [M]. 广州: 暨南大学出版社

黄璧蕴. (2010). 泰国华人作用: 泰国曼谷王朝拉玛三世至拉玛五世时期华人社会 (公元 1824 年至公元 1910 年). [D]. 上海: 上海大学

孔桂英. (2014). 泰语与粤语的语音对比研究. [J]. 梧州学院学报. 24 (5), 60-66

李小凡, 项梦冰. (2009). 汉语方言学基础教程. [D]. 北京: 北京大学出版社

吴应辉. (2008). 实用泰语入门. [M]. 北京: 外语教学研究出版社

游汝杰. (1992). 汉语方言学导论. [M]. 上海: 上海教育出版社

语宝. (2015). 语保工程 - 工程介绍. 8月1日2021搜索, 从 [http:// www. chinalanguage. cn / gongchengjieshao. html](http://www.chinalanguage.cn/gongchengjieshao.html)

袁家骅. (2001). 汉语方言概要. [M]. 北京: 语文出版社

詹伯慧. (2004). 广东粤方言概要. [M]. 广州: 暨南大学出版社

詹伯慧, 甘于恩. (2012). 广府方言. [M]. 广州: 暨南大学出版社

詹伯慧, 张日昇. (1987). 珠江三角洲方言字音对照. [M]. 香港: 新世纪出版社

周殿福. (1985). 国际音标自学手册. [M]. 北京: 商务印书馆

朱晓农. (2010). 语音学. [M]. 北京: 商务印书馆

	Name and Surname (姓名): Paphada Taweeaksornphun
	Highest Education (最高学历): D. A. Candidate (Teaching Chinese) Huachiew Chalermprakiet University
	University or Agency (任职院校或单位): Huachiew Chalermprakiet University
	Field of Expertise (专业领域): - Botony - Modern and Contemporary Chinese Literature - Teaching Chinese
	Address (地址): 192/45 Moo 3, Lalin Green View Village, Soi Ekachai 131, Ekachai Rd., Bangbontai Subdistrict, Bangbon District, Bangkok 10150

